

[Kyed.]

viste, at denne min Opifattelse ikke var ved Siden af.

I samme Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, hvad den højtærede Minister maaske senere vil komme nærmere ind paa, at Banerne i Danmark i Sammenligning med Banerne i Sverige og i Tyskland har trangere Kaar i Konkurrencen med Skibsfarten som Følge af de forskellige geografiske Forhold, der gør sig gældende i vort Land i Sammenligning med Sverige, i Sammenligning med Tyskland. Og netop da det er Tilfældet, maa man være dobbelt agtpaaagivende med Taksternes rette Tilpasning indenfor Banedriften.

Ved Debatten i Efteraaret 1926 gjorde den højtærede Minister opmærksom paa, at i England var Kulfragterne forholdsvis lavere end her, i Sverige var det samme Tilfældet med Træfragterne, og Ministeren begrundede dette med, at disse Varer var de paagældende Landes Eksportartikler. Hvis vi nu benytter Ministerens Betragtning fra 1926 og fører den over paa vort eget Land, saa er Forholdet jo det, at vort Lands Hovedeksport er Landbrugsprodukter, derfor bør her tages samme Hensyn, som man i de andre Lande tager overfor Eksportartiklerne dér. Men giver vi os til at undersøge, hvorledes Statsbanernes Takster ligger for Landbrugsprodukter, saa viser det sig, at Taksterne snarere ligger for højt end for lavt.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis vi tager Taksterne i 1913 og i 1931 og man regner en Afstand paa 150 km — det er det mest praktiske, naar vi tager i Betragtning Udskibningshavnen Esbjerg og saa en Afstand, der passer forholdsvis til de forskellige Dele af Landet, saa er Taksterne nu, f. Eks. for Flæsk i Vognladning, 99 pCt. over Taksterne i 1913, for Smør er Taksterne ca. 70 pCt. over 1913-Niveauet, for Æg ligeledes ca. 70 pCt. Tager vi Korn og Foderstoffer, ligger Taksterne for deres Vedkommende nu 82—83 pCt. over Taksterne i 1913, og tager vi Kul og Kunstgødning, er Taksterne nu omtrent 109 pCt. over dem i 1913. For Tørv og Mergel er de 79 pCt. højere. For Korn og Foderstoffer, Kul, Kunstgødning, Tørv og Mergel har jeg regnet med Afstande paa henholdsvis 30 og 50 km, idet jeg gaar ud fra, at det er de Afstande, man normalt maa regne med fra Havnene ud til Oplandet.

Under alle Omstændigheder viser disse Tal, at den generelle Takstnedsættelse ikke har stillet Banerne uforholdsmæssig ugunstigt. Tallene viser, at Banernes Takster

ikke danner Grundlaget for det voksende Underskud, og Aarsagen til dette maa i saa Tilfælde søges paa andre Felter.

Jeg tror, at Konkurrencen med andre Transportmidler gør det umuligt at sætte Taksterne op, og jeg tror ikke, det er heldigt af Hensyn til Erhvervslivet, naar vi tager alle økonomiske Forhold i Betragtning, at sætte Taksterne op. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at den Vej, man maa gaa, er at nedsætte Udgifterne. Under alle Omstændigheder maa Underskuddets Voksen bringes til Ophør, Vognen maa vendes paa ny, thi man kan ikke vedblive at køre den gale Vej med Statsbanernes Budget.

Korsgaard: Angaaende Ændringsforslag Nr. 8, som det konservative Folkeparti ikke kan slutte sig til, vil jeg gerne sige, at naturligvis er det beklageligt, naar man kommer ind i en Etat med Forventning om at kunne stige i Løn, og det saa efterhaanden viser sig, at Tidens Udvikling bliver en saadan, at denne Forventning ikke kan opfyldes; men det forekommer mig at være noget farligt at ville honorere et saadant om jeg saa maa sige moralsk Krav, og derfor synes vi ikke, det er rigtigt at gøre det. Jeg tilføjer, at vi meget vel ser, at Billighed i nogen Grad kan tale derfor, men, som sagt, af Hensyn til Konsekvenserne har vi ikke ment at kunne gaa med til noget saadant.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 12 vil jeg som Begrundelse for det konservative Folkepartis Stilling hertil gerne fremsætte nogle Betragtninger vedrørende Statsbanedriften, og jeg vil for saa vidt ogsaa til en vis Grad komme ind paa det, som det ærede Medlem Hr. Kyed var inde paa, og vil gerne have Lov til at slaa fast, at mine Betragtninger med Hensyn til Statsbanerne gøres ud fra et rent forretningsmæssigt Synspunkt. Skal man ind paa andre Synspunkter, af national-økonomisk eller til en vis Grad af social Art, saa bliver det noget helt andet.

Jeg maa imidlertid mene, at de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Kyed fremsatte, var saare langt fra at være af rent forretningsmæssig Art, de var, tror jeg jeg har Lov til at sige, i høj Grad af politisk Art. Naturligvis, Politik kan jo for Politikere ogsaa have sin Berettigelse, men saa siger jeg: Politik for sig og Forretning for sig, og jeg vil altsaa gerne have Lov til at betragte Statsbanerne ud fra et forretningsmæssigt Synspunkt.

Naar vi ser paa de forholdsvis gode Aar, vi har haft, og hvormed man har regnet, ser, hvad man ifølge Statsregnskabet fik som Indkomst i Aaret 1929—30, ser, at man for